

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

Šv. Mišių laikas per Naujus metus:
gruodžio 31 d. - 8:00, 10:30, 12:30 ir 23:00 val.
2024-01-01 - 10:30, 12:30 val.

PARAPIJOS RAŠTINĖJE GALIMA ĮSIGYTI:

- ♦ Telšių vyskupijos išleista **2024 m.** kalendorių su **Telšių vyskupijos šventorių** vartais, pašventintų tradicinių žvakių, žurnalą „Artuma“.

VĒLIAVOS DIENA

Sausio 1 d. yra minima vėliavos diena. Tą dieną po 10:30 ir 12:30 val. šv. Mišių bus šventinamos jūsų atsineštos vėliavos.

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Adoracija Kankinių koplyčioje šeštadieniais prasidės iškart po 10 val. šv. Mišių ir truks iki vakaro šv. Mišių, o nuo antradienio iki penktadienio, 16.00-17.30 val. Kviečiame kiekvieną atrasti laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente. „**Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, Aš jus atgaivinsiu!**“ (Mt 11, 28)

Dėkojame visiems, kurie atnešėte daugybę dovanėlių po kalėdų eglutės ir pradžiuginote vaikus. Teatlygina jums Dievulis.

LITURGINIAI SKAITINIAI

- 1 P** — ŠVČ. MERGELĖ MARIJA, DIEVO GIMDYTOJA. Sk 6, 22–27 • Ps 67, 2–3. 5. 6. 8 • Gal 4, 4–7 • **† Lk 2, 16–21**
- 2 A** — Šv. Bazilijus Didysis ir Grigalius Nazianzietis, vyskupai, Bažnyčios mokytojai. 1 Jn 2, 22–28 • Ps 98, 1. 2–3ab. 3cd–4 • **† Jn 1, 19–28**
- 3 T** — 1 Jn 2, 29–3, 6 • Ps 98, 1. 3cd–4. 5–6 • **† Jn 1, 29–34**
- 4 K** — 1 Jn 3, 7–10 • Ps 98, 1. 7–8. 9 • **† Jn 1, 35–42**
- 5 P** — 1 Jn 3, 11–21 • Ps 100, 1. 2. 3. 4. 5 • **† Jn 1, 43–51**
- 6 Š** — KRISTAUS APSIREIŠKIMAS (TRYŠ KARALIAI). Iz 60, 1–6 • Ps 72, 1–2. 7–8. 10–11. 12–13 • Ef 3, 2–3a. 5–6 • **† Mt 2, 1–12**
- 7** — KRISTAUS KRIKŠTAS. Iz 55, 1–11 arba Iz 42, 1–4. 6–7 • Iz 12, 2–3. 4bcd. 5–6 arba Iz 12, 1a. 2. 3ac–4. 3b. 9b–10 • 1 Jn 5, 1–9 arba Apd 10, 34–38 • **† Mk 1, 7–11**

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com
Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769
Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299
Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096
Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 8 668 36996
Parapijos diakonas Linas Voročinskis OFM • mob. tel.: 8 616 29430

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelėi Marijai parapija

j. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas
Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel.: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

j. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

ŠVENTOJI ŠEIMA:
JĖZUS, MARIJA IR JUOZAPAS
2023-12-31 NR.1268

Švenčiama I sekmadienį po Kalėdų arba gruodžio 30 d. (jei Kalėdos sekmadienį).

„Nazareto Šeima yra pirmutinis pavyzdys Bažnyčios, kurioje, susibūrę apie čia ir dabar esantį Jėzų ir jo tarpininkaujami, visi gyvena sūniškuoju santykiu su Dievu Tėvu, sykiu perkeičiančiu žmonių tarpasmeninius santykius. <...> Šventoji Šeima yra namų Bažnyčia, pašaukta melstis kartu. Šeima yra namų Bažnyčia ir turi būti pirmoji maldos mokykla. Šeimoje vaikai nuo jauniausio amžiaus gali mokytis Dievo pajautos klausydamiesi tėvų pamokymų bei sekdami jų pavyzdžiu – gyvendami Dievo artumo paženklintoje aplinkoje. Autentiškas krikščioniškasis auklėjimas negali atsisakyti maldos patirties. Neišmokus melstis šeimoje, bus sunku užpildyti šią tuštumą. Todėl norėčiau jus pakviesti Nazareto Šventosios Šeimos mokykloje iš naujo atrasti bendros maldos šeimoje grožį. Per tai tikrai tapsite vienos širdies ir dvasios, tikra šeima.“ (iš [Benedikto XVI katechezės „Malda ir šventoji Šeima“](#))

Skaitinys iš Pradžios knygos (Pr 15, 1–6; 21, 1–3)

Anomis dienomis Viešpaties žodis atėjo Abramui regėjimo metu. Jis tarė: „Nebijok, Abramai, aš esu tavo skydas. Tavo atpildas bus labai didelis.“ Bet Abram atsakė: „Viešpatie Dieve, kas man iš tavo dovanų, nes aš lieku bevaikis ir mano namų įpėdinis yra damaskietis Eliezarai!“ Abramus pridėjo: „Palikuonio man nedavei, todėl vergas, gimęs mano namuose, bus mano įpėdinis.“ Ir štai atėjo jam Viešpaties žodis: „Tas nebus tavo paveldėtojas. Tavo paveldėtojas gims iš tavęs paties.“ Išvedęs jį laukan, tęsė: „Pažvelk į dangų ir suskaityk žvaigždes, jei gali jas suskaityti.“ Tada jis jam tarė: „Taip gausis bus tavo palikuonys.“ Jis patikėjo Viešpačiui, ir tai jam Viešpats įskaitė teisumui.

Viešpats pasielgė su Sara, kaip buvo sakęs, ir įvykdė, ką buvo pažadėjęs. Sara pradėjo ir pagimdė Abraomui jo senatvėje sūnų tuo laiku, kurį Dievas buvo nurodęs. Sūnui, kurį jam pagimdė Sara, Abraomas davė Izaoko vardą.

Atliepiamoji psalmė Ps 104 (105), 1b–2. 3–4. 5–6. 8–9 (P.: 7a. 8a)

P. Viešpats yra mūsų Dievas, savo Sendoros amžiais jis laikos.

Dėkokite Viešpačiui, šaukitės jo vardo, *
skelbkite tautoms jo darbus.
Šlovinkit jį giesmėmis, jam giedokit, *
nuostabius jo darbus apsaitykit. – P.

Didžiukitės vardu jo šventuoju, – *
tedžiūgauja Viešpaties ieškančiųjų širdys!
Pagalbos pas Viešpatį eikit ieškoti, *
nepaliaudami ieškokite jo Artumo. – P.
Atsiminkite jo padarytus nuostabiuosius darbus, *
stebuklus ir nuosprendžius tvirtus,
jam tarnaujantys Abraomo palikuonys, *
Jokūbo ainiai, jo išrinktieji! – P.
Savo Sendoros amžiais jis laikos, *
tūkstančiui kartų duoto pažado, –
Sendoros, su Abraomu sudarytos, *
priesaikos žodžio Izaokui. – P.

Skaitinys iš Laiško žydams (Žyd 11, 8. 11–12. 17–19)

Broliai ir seserys!

Tikėdamas Abraomas paklausė šaukimo keliauti į šalį, kurią turėjo paveldėti, ir išvyko, nežinodamas kur einas.

Tikėdama ir pati Sara – nevaisinga ir nebe to amžiaus – gavo galią susilaukti palikuonio, nes pasitikėjo tuo, kuris buvo davęs pažadą. Ir todėl iš vieno vyro, ir dar apmirusio, gimė palikuonys, gausūs *tartum dangaus žvaigždės ir nesuskaitomi kaip jūros pakrantės smiltys*.

Tikėdamas Abraomas atnašavo Izaoką, kai buvo mėginamas. Jis ryžosi paaukoti net viengimį sūnų, – jis, kuris buvo gavęs pažadus, kuriam buvo pasakyta: *Tau bus duoti palikuonys iš Izaoko*. Jis suprato, kad Dievui įmanoma prikelti net mirusius, ir todėl atgavo sūnų kaip įvaizdį.

P. Aleliuja. – Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų. – P. Aleliuja.

Iš šventosios Evangelijos pagal Luką (Lk 2, 22–40)

Pasibaigus Mozės Įstatymo nustatytoms apsivalymo dienoms, [Juozapas ir Marija] nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui, – kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: *Kiekvienas pirmgimis berniukas bus pašvęstas Viešpačiui, – ir duoti auką, kaip pasakyta Viešpaties Įstatyme: Porą purpelių arba du balandžiukus*.

Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. Jis buvo teisus ir dievobaimingas vyras, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo. Jam buvo Šventosios Dvasios apreiškta, kad jis nemirsia, kol pamatysiąs Viešpaties Mesiją.

Šventosios Dvasios paragintas, jis atėjo dabar į šventyklą. Ūnėšant gimdytojams kūdikį Jėzų, kad pasielgtų, kaip Įstatymas reikalauja, Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė: Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs, leisti savo tarnui ramiai iškelti, nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, kurį tu prirengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę.“

Kūdikio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama. O Simeonas palaimino juos ir tarė motinai Marijai: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas, – ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, – kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys.“

Ten buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero giminės. Ji buvo visiškai susenusi. Po mergystės ji išgyveno septynerius metus su vyru, o paskui našlaudama sulaukė aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo iš šventyklos, tarnaudama Dievui per die-

dienas ir naktis pasninkais bei maldomis. Ir ji, tuo pat metu priėjusi, šlovino Dievą ir kalbėjo apie kūdikį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo.

Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. Vaikelis augo ir stiprėjo; jis darėsi pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo su juo.

TELŠIŲ VYSKUPO ALGIRDO JUREVIČIAUS KALĖDINIS LAIŠKAS

Brangūs tikintieji ir visi geros valios žmonės, Kristaus Gimimo iškilmėje patiriame didžiulį malonės pliūpsnį, išsiliejusį iš dangaus į žemę" o ta malonė yra pats Dievas, dėl mūsų išganyimo gimęs Kūdikiu ir tapęs žmogumi, įsijungęs į visą sunkumais ir džiaugsmiais persmelktą mūsų istoriją. Dievas tikriausiai galėjo pasirinkti koki nors kitą bendravimo su žmonija būdą, tačiau Jis panoro būti arti žmogaus. Senojo Testamento laikais Viešpats keliauja su savo tauta, o štai atėjus laiko pilnatvei pats Dievas tampa žmogumi, kad galėtų apsigyventi ir būti tarp mūsų.

Kaip suaugęs žmogus, norėdamas prašnekonti vaiką, prie jo pasilenkia ar net pritupia, kad galėtų akių lygyje su juo bendrauti, taip ir Kūrėjas nusizėmė ir pasilenkė prie kūrinio, norėdamas jį išgelbėti. Dievas atėjo kaip šviesa, tačiau tamsybės Jo nepriėmė. O tiems, kurie Jį priėmė, Jis suteikė galią tapti Dievo vaikais ir tęsti pasaulyje Jo darbą (plg. Jn 1,12).

Mielieji, Visą spalio mėnesį teko dalyvauti Romoje vykusiame vyskupų sinode. Sinodas pabrėžė, kad visi pakrikštytieji yra Viešpaties mokiniai, visi misionieriai, išgyvenantys gyvybingą brolystę vietinėse bendruomenėse, kur patiria saldų ir guodžiantį evangelizavimo džiaugsmą.

Vyskupų sinodo dalyviai pasauliečių vaidmenį taip apibūdino: „Kadangi misija yra visų Bažnyčią apimanti malonė, tikintieji pasauliečiai gyvybiškai svarbiu būdu prisideda prie jos įgyvendinimo visose srityse ir paprastose kasdienėse situacijose. (... > Pasauliečiai visur, kad ir kur būtų, kviečiami liudyti Jėzų Kristų kasdieniame gyvenime ir aiškiai dalytis savo tikėjimu su kitais. Ypač jaunuoliai su savo dovanomis ir žmogiškuoju trapumu, ugdydami draugystę su Jėzumi, tampa Evangelijos apaštalai tarp savo bendraamžių“

Brangieji, Tarp atskubėjusių pasveikinti Kūdikėlį Jėzų buvo ir netoliese bandas ganę piemenys. Išgirdę angelų giesmę, jie vienas kitą ragino: „Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko“ (Lk 2,15). Paprasti ir mažai išsilavinę gyvulių sergėtojai tapo pirmaisiais šaukliais, kviečiančiais artintis prie Jėzaus. Nors iš Evangelijos puslapių girdime kvietimą „bėgti į Betliejų“, matome skaudžią realybę, kad Šventoji Žemė yra apimta karinių konfliktų, dėl kurių žmonės bėga iš Betliejaus ir ieško saugesnės vietos. Jėzui Betliejuje taip pat nebuvo saugu. Įžvelkime šioje skaudžioje situacijoje ir dvasinę mintį, kad Dievas gali būti randamas ne tiek geografiniame Betliejuje, kiek per malonę Viešpats gimsta širdyje tų, kurie Jį įsileidžia į savo gyvenimą. Juk ir mes kiekvienas galime tapti gimdančiais savo aplinkoje tikėjimą, šviesą, viltį ir meilę. Kita skaudi patirtis - vis dar besitęsiantis karas Ukrainoje. Prieš metus iš Telšių vyskupijos kilęs popiežiaus nuncijus Ukrainoje arkivyskupas Visvaldas Kulbokas paklaustas, ar karo sukuryje įvyks Kalėdos, atsakė: „Kalėdos bus. Nes jos nepriklauso nuo žmonių valios ir nepriklauso nuo agresoriaus sprendimų. Kalėdų niekas negali atimti. Gal net atvirkščiai, tamsa, šaltis ir telefoninio ryšio trūkėjimai dar labiau išryškina tai, kad visi mes esame ne šito pasaulio piliečiai, o verčiau užgimę amžinybei.“

Mieli broliai ir seserys! Kokia didi paguoda, kad Kalėdos ir Dievo veikimas nepriklauso nuo žmonių valios. Žmogaus puikybė neįveiks Dievo galybės. Neseniai popiežius Pranciškus pastebėjo, kad „žmogus, kuris pretenduoja užimti Dievo vietą, pats sau tampa didžiausiu pavojumi“. Skaudi šių dienų pasaulio realybė tai akivaizdžiai parodo per protu nepaaiškinamą Dievo kūrinijos - žmogaus ir gamtos - naikinimą. Kalėdų žinia skelbia, kad dar ne vėlu pakeisti gyvenimo kryptį, atsiversti, tapti Dievo bičiuliais ir skubėti pagarbinti gimusio Viešpaties.

Šventųjų Kalėdų ir Naujųjų metų proga apkabinu Jus savo ganytojišku palaiminimu.